

Dosarul nr. 2rac-212/22
2-20087452-01-2rac-05092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sanora Service”, reprezentată de avocatul Andrei Briceac,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sanora Service” cu privire la restituirea sumei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 23 iulie 2020, Întreprinderea de Stat „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului”, (în continuare Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului”), a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sanora Service”, (în continuare S.R.L. „Sanora Service”), solicitând restituirea sumei de 180000 de lei, transferată cu titlu de avans și încasarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 15 decembrie 2016 a încheiat cu S.R.L. „Sanora Service” contractul nr. 16/16 de prestare a serviciilor pentru restabilirea evidenței contabile. Conform prevederilor contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, a achitat S.R.L. „Sanora Service”, cu titlu de avans, suma de 180000 de lei, pentru prestarea serviciilor de restabilire a evidenței contabile pentru perioada anilor 2015-2016, iar S.R.L. „Sanora Service” până la data de 15 iunie 2017 urma să predea integral lucrările executate.

Prin acordul adițional nr. 1/17 din 30 iunie 2017 la contractul nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, la solicitarea S.R.L. „Sanora Service” a fost prelungit termenul de executare a lucrărilor până la data de 31 august 2017.

Reclamantul a susținut că, S.R.L. „Sanora Service”, în calitate de executor, nu și-a îndeplinit în termen obligațiile contractuale și nu a prezentat actul de predare-primire a lucrărilor îndeplinite.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a problemei apărute, în adresa pârâtului a fost expediată somația nr. 01-6-06/1106 din 20 decembrie 2017, prin care a fost solicitată finalizarea lucrărilor conform contractului, cu prezentarea actului de

îndeplinire a lucrărilor integral sau restituirea avansului transferat în sumă de 180000 de lei. S.R. L. „Sanora Service”, în mod verbal, a comunicat că într-un timp cât mai restrâns va finaliza lucrările și va înainta spre semnare actul de recepție a lucrărilor îndeplinite.

S.R.L. „Sanora Service” nu a respectat prevederile contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016 și astfel, prin scrisoarea nr. 01-6/10-573 din 03 iunie 2020, în mod repetat, s-a solicitat restituirea avansului transferat în sumă de 180000 de lei, însă pârâtul nu a reacționat la solicitările înaintate.

Reclamantul a afirmat că, drept urmare a neexecutării prevederilor contractuale de către S.R.L. „Sanora Service” ce ține de restabilirea evidenței contabile pentru perioada anilor 2015-2016, nu a avut posibilitatea de a-și onora în volum deplin obligațiile fiscale. Neonorarea obligațiilor fiscale ar fi putut cauza daune bugetului public național. Or, o evidență contabilă neconformă, care nu prezintă o imagine reală în conformitate cu prevederile Legii contabilității și Standardelor Naționale de Contabilitate poate cauza curenți semnificative în managementul financiar-contabil, gestionarea resurselor financiare ale întreprinderii, monitorizarea indicatorilor financiari-economici, controlul integrității patrimoniului întreprinderii, precum și furnizarea informațiilor către fondator.

La data de 16 februarie 2021, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând suplimentar încasarea penalității în mărime de 110520 de lei pentru perioada 31 august 2017-07 mai 2019.

În motivarea cererii date, reclamantul a indicat că, în baza capitolului IV, pct. 4.7 al contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, în cazul depășirii termenelor de predare a totalizărilor evidenței contabile a operațiunilor financiare și evidență fiscală pentru perioada anilor 2015-2016, executantul S.R.L. „Sanora Service” achită clientului o penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma serviciilor prestate. Penalitatea urmează a fi încasată pentru perioada de la 31 august 2017, data preconizată pentru transmiterea lucrului efectuat conform acordului adițional nr. 17 la contractul nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, până la 07 mai 2019, data când a fost limitat accesul la baza de date contabilă 1C, a reprezentantului S.R.L. „Sanora Service”, Eleonora Filicovscaia.

S.R.L. „Sanora Service” nu a executat obligațiile contractuale și nu a prezentat actul de primire-predare a lucrărilor îndeplinite până la data de 31 august 2017, iar pentru operațiunile efectuate ulterior a primit mai multe obiecții și în aceste circumstanțe a pretins suma penalității în mărime de 110520 de lei.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” împotriva S.R.L. „Sanora Service” cu privire la restituirea avansului rezultat din contractul de prestare a serviciilor pentru restabilirea evidenței contabile nr.16/6 din 15 decembrie 2016, penalității contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” și s-a casat integral hotărârea din 09 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru; în cauza dată s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” și s-a încasat de la S.R.L. „Sanora Service” în beneficiul Î.S. „Institutul

de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” suma de 180000 de lei și penalitatea în mărime de 32580 de lei; în rest, cerințele Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” au fost respinse; s-a încasat de la S.R.L. „Sanora Service” în beneficiul Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” cheltuielile de judecată aferente taxei de stat, achitate în prima instanță, în sumă de 5400 de lei și taxa de stat în instanța de apel, în sumă de 4783,05 lei, proporțional părții admise din acțiune.

În consolidarea soluției, instanța de apel a constatat că, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și că normele de drept material au fost aplicate eronat.

Instanța de apel a accentuat că, în temeiul art. 372 Cod de procedură civilă, procedura de apel are caracter devolutiv, iar apelantul în acest sens este îndreptățit să-și formuleze apărarea în fața instanței de apel, astfel, la caz urmează de accentuat că Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” a prezentat în instanța de apel ordinele de plată nr. 2728 din 21 decembrie 2016, nr. 2786 din 23 ianuarie 2017, nr. 2829 din 24 februarie 2017, nr. 2856 din 17 martie 2017, nr. 2910 din 13 aprilie 2017, nr. 2973 din 23 mai 2017, din conținutul cărora se atestă că suma de 180000 de lei a fost transferată pârâtului (f.d.118, 120-124).

Prin urmare, instanța de apel are obligația să verifice, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță, având posibilitatea de completare a probelor administrate de prima instanță, precum și administrarea probelor noi propuse în condițiile art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă dacă sunt necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Deci, dispoziția art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, statuează caracterul devolutiv al apelului, cale ordinară de atac ce are ca principală trăsătură aducerea litigiului în fața instanței de apel ca instanță de fond în limita cererii de apel, adică i se transmite dreptul de a judeca cauza de la o instanță de fond la o altă instanță ierarhic superioară și astfel, are obligația de a rejudeca fondul acesteia.

Instanța de apel a accentuat că, reprezentantul apelantului Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” a explicat în instanța de apel faptul că, sumele de 7800 de lei, achitate suplimentar sumei de 30000 de lei din ordinele de plată nr. 2786 din 23 ianuarie 2017, nr. 2829 din 24 februarie 2017, nr. 2856 din 17 martie 2017, nr. 2910 din 13 aprilie 2017, au fost destinate pentru serviciile de evidență contabilă prestate de S.R.L. „Sanora Service” în cadrul contractului nr. 17/6 din 30 decembrie 2016, care nu reprezintă obiect al examinării prezentei cauze.

Așadar, în aceste condiții se atestă, în afara oricărui dubiu rezonabil faptul că, Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” a efectuat achitarea serviciilor de restabilire a evidenței contabile în mărime de 180000 de lei în folosul S.R.L. „Sanora Service”, în temeiul contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016.

Instanța de apel a redat prevederile art. 512 alin. (1) Cod civil, în redacția legii în vigoare până la 01.03.2019, art. 513 alin. (1), art. 514, art. 572 alin. (2), art. 970 alin. (1), (2), (3), art. 971 alin.(1), (2), art. 663 alin. (3) Cod civil.

Instanța de apel a stabilit faptul că, potrivit pct. 2.1. al contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, părțile au convenit că suma totală pentru serviciile executantului, indicate în punctul I al prezentului contract constituie 180000 de lei. Iar la pct. 2.2., părțile au prevăzut periodicitatea efectuării plăților, stabilind că aceasta se va efectua pe etape, avansul pentru fiecare lună curentă timp de 5 zile din

momentul primirii contului de plată (de la data de 15 până la data de 20) și este egală cu 1/6 din suma totală menționată în contract, adică câte 30000 de lei.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit cu certitudine faptul că Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” SRL și-a onorat integral obligația de plată față de S.R.L. „Sanora Service”, asumată de ultimul în temeiul contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, transferând în contul pârâtului suma totală de 180000 de lei, iar S.R.L. „Sanora Service”, la rândul său, nu a făcut dovada faptului că această sumă a fost restituită, invocând faptul neexecutării obligațiilor din cauza conduitei reclamantului.

Instanța de apel a relevat că, potrivit pct. 3.1. al contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, părțile au stabilit că executantul întocmește actul lucrărilor efectuate în baza contractului. Clientul semnează actul lucrărilor îndeplinite și-l restituie executantului în decurs de 3 zile lucrătoare, astfel exprimându-și acceptul pentru volumul și calitatea lucrărilor efectuate, menționate în prezentul act al lucrărilor îndeplinite (f.d.28).

Prin urmare, având în vedere că S.R.L. „Sanora Service” nu a prezentat probe care să demonstreze îndeplinirea obligațiilor contractuale în termen, restituirea sumei achitate de către reclamant, precum și faptul că neexecutarea obligațiilor îi este imputabilă reclamantului Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului”, instanța de apel găsește ca fiind întemeiată cerința reclamantului privind încasarea din contul S.R.L. „Sanora Service” a sumei de 180000 de lei achitată cu titlu de avans pentru serviciile de restabilire a evidenței contabile în temeiul contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016, fapt ce impune admiterea acțiunii Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” în sensul dat.

De asemenea, instanța de apel a citat prevederile art. 624 alin. (1) Cod civil, în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019.

Potrivit pct. 4.7. al contractului nr. 16/16 din 15 decembrie 2016 părțile au prevăzut că în cazul depășirii termenelor de predare a totalizărilor de către executant, acest din urmă achită clientului o penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma serviciilor prestate.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul că, avocatul S.R.L. „Sanora Service” a depus în instanța de fond o cerere, invocând prescripția încasării penalităților pe perioada ce excede 180 de zile adică la 28 februarie 2018, iar, în drept, a invocat art.268 Cod civil, în vigoare până la 01 martie 2019.

Prevederile art. 268 lit. a) Cod civil stabilesc că, se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității.

Instanța de apel a stabilit că clauza penală are forță obligatorie între părțile contractante și se impune a fi respectată întocmai și de instanțele de judecată.

În acest context, clauza penală înlătură orice puțință de apreciere din partea instanței privitoare la existența și întinderea prejudiciului suferit de creditor, deoarece această apreciere a fost făcută anticipat, de către părțile contractante.

Corespunzător, reieșind din faptul că, la momentul încheierii contractului, părțile de comun acord au negociat o penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma serviciilor prestate, iar la caz se atestă o neexecutare esențială a obligațiilor asumate de către S.R.L. „Sanora Service”, care s-a obligat să presteze servicii de restabilire a evidenței contabile până la data de 31 august 2017 și care a primit în avans plăți în mărime de 180000 de lei, însă nu și-a onorat obligațiile

asumate, precum și nici nu a făcut dovada restituirii sumei achitate, urmează a se aplica prevederile pct. 4.7. al contractului pentru o perioadă de 6 luni.

Corespunzător, ținând cont de prescripția invocată de către pârât a penalităților solicitate, în baza art.268 lit.a) Cod civil, instanța de apel a dispus încasarea clauzei penale în mărime de 32580 de lei (până la 28 februarie 2018.

Astfel, a dispus spre încasare forțată de la S.R.L. „Sanora Service” în folosul Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” suma de 32580 de lei, cu titlu de penalitate, iar în partea cerințelor privind încasarea clauzei penale ce depășește sumele respective, instanța de apel consideră oportun de a le respinge.

Cu referire la prevederile art. 82, art. 83 alin. (1), art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel a reținut că, la depunerea acțiunii în instanța de judecată, Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” a achitat taxa de stat în mărime de 5400 de lei, potrivit ordinului de plată nr. 5197 din 22 iulie 2020 (f.d.4).

Totodată, având în vedere faptul că, în instanța de apel acțiunea Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” a fost admisă parțial, instanța de apel a considerat oportun de a încasa de la S.R.L. „Sanora Service” în beneficiul apelantului cheltuielile aferente taxei de stat în mărime de 4783,05 lei, proporțional părții admise din acțiune.

La 25 august 2022, S.R.L. „Sanora Service”, reprezentată de avocatul Andrei Briceac, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat norma procesuală. Instanța de apel urma să aplice la caz prevederile art. 10 Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale, art. 26 Cod de procedură civilă, contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedural, art. 27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi a participanților la proces, art. 113 Cod de procedură civilă, efectele neîndeplinirii în termen a actului de procedură, art.118 Cod de procedură civilă, obligația probațiunii în judecată, art. 119¹ Cod de procedură civilă, ordinea de prezentare a probelor. Instanța de apel a examinat cauza cu încălcarea evidentă a prevederilor procedurale indicate, în particular, a încălcat art. 119¹ Cod de procedură civilă. Hotărârea primei instanțe era perfect legală, bazată pe probele și materiale acumulate la dosar. Intimatul este partea care a inițiat cauza civilă și a constituit materialul probator și avea posibilitatea să prezinte toate materialele în termenul prevăzut de lege. Mai mult, avea obligația de a se conforma prevederilor art. 119¹ Cod de procedură civilă. Instanța de apel nu avea niciun temei legal de a admite excepția de la regula stabilită în art. 119¹ Cod de procedură civilă, or, nu s-au întrunit temeiurile prevăzute de art. 119¹ alin. (2) Cod de procedură civilă. Intimatul nu a demonstrat în instanța de apel că nu ar fi avut posibilitatea de a prezenta probele anexate în apel la etapa corespunzătoare, în prima instanță. Astfel, instanța de apel nu avea niciun temei legal de a casa hotărârea primei instanțe.

Recurentul a opinat că, instanța de apel trebuia să țină cont de principiile generale ale procedurii civile, disponibilitatea și contradictorialitatea. Justiția înfăptuită în cauze civile este ținută în cadrul procesual al normelor și principiilor legale, iar încălcarea acestora este o nedreptate și ilegalitate în sine. Decizia instanței de apel urmează a fi anulată integral, deoarece este viciată de încălcarea principiilor

generale ale procedurii civile. Hotărârea primei instanțe este motivată și legală. La soluționarea litigiului, prima instanță a elucidat pe deplin și a examinat corect circumstanțele relevante ale cauzei. În baza motivelor reținute de prima instanță, hotărârea este întemeiată pe circumstanțele concrete ale cauzei, ale căror elucidare deplină atestă cu certitudine că intimatul nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi pretenția.

Instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat prevederile materiale conținute în art. 970, art. 971 și art. 663 Cod civil, în redacția de până la 01 mart 2019. Executarea lucrărilor conform contractului încheiat, au fost stopate din cauze ce nu au depins de recurent, având în vedere controlul Inspecției Financiare, audit și altele, care au suspendat accesul la documentele contabile. Intimatul nu a creat condițiile necesare în scopul prestării fără impedimente a serviciului. Mai mult, la scurt timp de la demararea lucrărilor, specialiștii au descoperit că intimatul mai practica, de facto, încă o activitate, care nu figura și nu era reflectată în actele oficiale, administrarea blocurilor locative. Prin urmare, pentru restabilirea evidenței contabile pentru perioada anilor 2015-2016, era necesară și stabilirea datelor contabile și pentru activitatea suplimentară. Aceasta a majorat efectiv volumul de lucru de peste trei ori. Intimatul nu a oferit accesul la datele contabile pentru a stabili volumul lucrărilor executate și a întocmi actul de primire-predare. Contractul încheiat între părți nu a fost rezolvit/încetat până în prezent și nu s-a solicitat ca instanța să dispună rezolvirea. Astfel, instanța nu avea vreo bază legală de a obliga la restituirea plăților, deoarece contractul nu prevede o obligație de plată a sumei de bani. Corespunzător, instanța de apel nici nu avea temei legal de a dispune întoarcerea avansului, prin efectul repunerii părților în poziția inițială.

Instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 268 Cod civil, în redacția de până la 01 martie 2019. Cerința privind încasarea penalității este tardivă, fapt invocat tardivitatea în prima instanță. Instanța de apel nu avea temei legal de a încasa penalitatea până la 28 februarie 2018, deoarece cererea de încasarea a penalității s-a formulat la 15 iulie 2021. Astfel, în cazul în care ar fi fost aplicabilă pentru perioada respectivă, instanța ar fi putut să o încaseze pentru ultimele 6 luni, calculate în urmă de la data depunerii cererii de încasare a penalității.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 05 septembrie 2022 (f.d.164) a fost expediată în adresa intimatului și a fost recepționată la 12 septembrie 2022, conform avizului de recepție (f.d.165).

La data de 10 octombrie 2022, Î.S. „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului declarat cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 iunie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 august 2022, ceea ce denotă că, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de S.R.L. „Sanora Service”, reprezentată de avocatul Andrei Briceac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.R.L. „Sanora Service”, reprezentată de avocatul Andrei Briceac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de S.R.L. „Sanora Service”, reprezentată de avocatul Andrei Briceac.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sanora Service”, reprezentată de avocatul Andrei Briceac, împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat